

Батьківщині

Євген Маланюк

Як до Тебе протоптати тропи?
В сивій млі спостерегти мету?
Чи ж пропалить синій жар Європи
Азії проказу золоту?

Ось мовчиш, незбагнена, незнана,
Мов прозорий жовтень, нежива,-
Що ж Тобі — прокляття чи осанна?
Мертві звуки, неживі слова.

Рівний простір в язвах позолоти
Залягає площиною піль,
Тільки часом — Твій єдиний готик —
Повстають жертovníки топіль,

Перетявши безнадійний позем,
Вносячи мірило у безкрай,
Що завжди беззахисний на грози
Сумно мріє про майбутній рай.

13.X.1931